

چرا مردم در مقابل باصطلاح شمایل معجزه گر دعا می خوانند و از آنها طلب کمک می کنند؟ چه نیرویی مشوق شخص به انجام این کار است؟

پروفسور والرئ سلزین (Selezin) از انستیتوی روان و اعصاب پترزبورگ برای روشن شدن این موضوع چنین توضیح داد.

ما تصمیم گرفتیم بفهمیم چرا میلیونها نفر در مقابل باصطلاح «شمایلها، بت ها و یا اماکن» مذهبی سرتعظیم فرود می آورند؟ حتماً باید ثبوت مادی مثلاً تأثیر شفابخش یک شمایل مشخص وجود داشته باشد. هر چند عجیب به نظر می رسد، اما بهر حال یک چیز مثبت باید وجود داشته باشد. آخر قرنهاست که این پدیده تکرار می شود. میلیونها نفر نمی توانند دچار اشتباه شوند! علاوه بر آن در این اواخر خبرهای بسیار جالبی از کشورهای مختلف جهان دریافت می شود. برای نمونه، در ایالات متحده به کمک دعا بیماری شیزوفرنی را معالجه می کنند. معلوم شده است هر چه شخص بیشتر به دعا رو آورد و از آن کمک بگیرد آسان تر و بهتر علائم این بیماری را برطرف می کند.

یک نمونه دیگر. در جمهوری کره در مرکز علمی تحقیقاتی، آزمایشاتی بر خانمهایی به انجام رساندند که برای مدت طولانی نمی توانستند بچه دار شوند. در زمان القاح مصنوعی در آزمایشگاه نوار دعا را روشن کردند. نتیجه در ۸۰ درصد موارد مثبت بود. در آلمان در دانشگاه شهر آخن، معلوم کردند که بعد از انجام عمل روی قلب، اگر برای بیمار دعا کرده باشند مشکلات بعد از عمل او تا ۲۰-۳۰ درصد کمتر از دیگر بیماران است. ۱۵۰ نفر در این آزمایش شرکت داشتند. برای امتحان تمام این گفته ها از خادمان مذاهب گوناگون، کشیش های ارتدکس، کشیش های کاتولیک و امامان مسلمان و راهبان معابد بودا دعوت کردیم در این آزمایش شرکت کنند. کلاه دارای الکتروود روی سرشان گذاشتیم و از آنها خواستیم شروع کنند به دعا خواندن. طی آزمایش نوار مغز شرکت کنندگان گرفته شد. حالا شما را با نتیجه این آزمایش که برای نخستین بار در جهان انجام می شد آشنا می کنیم.

تا کنون علم فقط از سه حالت مغز آگاه بود: هوشیاری، خواب سریع و کند. در این آزمایش یک حالت دیگر مغز را کشف کردیم که آن را می توان باصطلاح «هوشیاری دعایی» نامید.

نوار مغز به این شکل دیده می‌شد. در لحظه هوشیاری پوسته مغز یک فرد بالغ جریانهای بیولوژیکی با فرکانس تا ۳۰ هرتس را نشان می‌دهد. در حالی که وقتی شرکت کنندگان در آزمایش در حالت نیاپش و دعای عمیق بودند نشانداد تا ۳ هرتس بالا رفت.

چنین آهنگ کندی فقط در نوزادان ۳-۴ ماهه مشاهده می‌شود. به این ترتیب افرادی که دعا می‌خوانند در آن لحظه مشخص به نوزاد مبدل می‌شوند و بعد از اینکه دعا خوانده شد آرام و راحت به ریتم قبلی تحرک پوسته مغز برمی‌گردند. و این درحالی است که این روند عصبی-فیزیولوژیکی بدون وابستگی به اینکه دعا به چه زبانی خوانده می‌شود اتفاق می‌افتد. به این ترتیب حالت «هوشیاری دعایی» یعنی وقتی مغز در وضعیت باصطلاح «نوزادی» قرار دارد، یکی از حالات طبیعی انسان است که تا کنون مشخص نشده بود. آزمایشات مانشان دادند که اگر این حالت در زندگی انسان وجود نداشت، هارمونی ارگانیزم بدن نقض می‌شد و بیماری بروز می‌کرد. بیخود نیست که در انجیل آمده است: «مثل بچه‌ها باشید و نجات پیدا کنید.»